

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/60/2013
Identifikačné číslo spisu:	6309010088
Dátum vydania rozhodnutia:	20.11.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Toman
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6309010088.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. novembra 2013 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obvinenej Ing. S. Q. , pre trestný čin subvenčného podvodu podľa § 250b/ ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné, o dovolaní obvinenej Ing. S. Q. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 23. októbra 2010, sp. zn. 3 To 200/2010, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej Ing. S. Q. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Brezno zo dňa 12. mája 2010, č. k. 3 T 29/2009-699, bola obvinená Ing. S. Q. (spolu s Z. Q.) uznaná vinnou zo spáchania trestného činu subvenčného podvodu podľa § 250b ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 v štádiu pokusu podľa § 8 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 9 Tr. zák. (obvinení N. S. a O. I. boli uznaní vinnými z iných trestných činov), a to na tom skutkovom základe, že:

v dňoch od 1.1.2004 do 27.5.2004 Z. Q. na presne nezistenom mieste v K. za úplatu vo výške najmenej 10 000,- Sk (331,94 €) poskytnutú Z. J. a I. O., požiadal Z. J., I. O. a tiež O. I. o podpísanie zmlúv s Prvou stavebnou sporiteľňou, a. s., Bratislava, Bajkalská 30, o stavebnom sporení na cieľovú sumu 300 000,- Sk (9 958,18 €) a zmlúv o mimoriadnom medziúvere tak, že v zmluve č. XXXXXXXXXXXX a v zmluve o mimoriadnom medziúvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.5.2004 figuroval Z. J. ako dlžník, I. O. ako spoludlžník a O. I. ako ručiteľ, v zmluve o stavebnom sporení č. XXXXXXXXXXXX a v zmluve o mimoriadnom medziúvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.5.2004 figuroval I. O. ako dlžník, Z. J. ako spoludlžník a Ing. S. Q. ako ručiteľka, v zmluve o stavebnom sporení č. XXXXXXXXXXXX a v zmluve o mimoriadnom medziúvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.5.2004 figuroval O. I. ako dlžník, Z. J. ako spoludlžník a S. Q. ako ručiteľka. Za týmto účelom Z. Q. spolu so N. S. a s vedomím Ing. S. Q. zabezpečili falošné potvrdenia o príjme zamestnancov pre Z. J., I. O. a O. I. na návrhy zmlúv o stavebnom sporení a tiež falošné potvrdenia Sociálnej poisťovne o ich zamestnávatelovi, ktoré spracovala ako obchodná zástupkyňa Prvej stavebnej sporiteľne N. S. v pobočke Prvej stavebnej sporiteľne, a. s. v G., keď dlžníci, ktorí boli uvedení v predmetných úverových zmluvách boli osoby

odlišné od skutočných dlžníkov, ktorými boli Z. Q. a Ing. S. Q.. Tento postup im poradila N. S., pretože S. Q. už mala uzavretú zmluvu o stavebnom sporení s PSS, a. s., a teda nemala nárok na štátnu prémiiu z iných zmlúv a zároveň by bolo potrebné zabezpečiť celý úver záložným právom na nehnuteľnosť. Po schválení a uzavretí predmetných úverových zmlúv boli finančné prostriedky poukávané na účty Ing. S. Q. a Z. Q. alebo na účty, s ktorými mohli disponovať. Na základe podmienok úverových zmlúv Prvá stavebná sporiteľňa, a. s. Bratislava vyplatila v období od 2.6.2004 do 21.6.2004 na účet, ktorým disponovali Ing. S. Q. a Z. Q. celkovú sumu 720 000,- Sk (21 690 720 € /správne má byť 23 899,62 €). Následne Prvá stavebná sporiteľňa odstúpila od predmetných úverových zmlúv uzavretých s dlžníkmi I. O. a Z. J., a to s požiadavkou vrátenia všetkých vyplatených medziúverových prostriedkov, ktoré jej boli vrátené prostredníctvom Z. Q. a Ing. S. Q., pričom od zmluvy o mimoriadnom medziúvere uzavretej dlžníkom O. I. neodstúpila, ale O. I. požiadaval o predčasné splatenie úveru a úver predčasne splatili opäť Z. Q. a Ing. S. Q., keď zároveň vrátili aj vyplatené štátne prémie na jednotlivé úverové zmluvy. Teda ak by boli splácané jednotlivé stavebné úvery podľa dohodnutých zmluvných podmienok, aspoň vo výške 900,- Sk (29,87 €) mesačne, týmto konaním by bola Slovenskej republike na vyplatených štátnych premiách za roky 2004 až 2009 na jednotlivé stavebné úvery, spôsobená škoda vo výške najmenej 23 974,50 Sk (795,80 €).

Okresný súd uložil obvinenej Ing. S. Q. podľa § 250b ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 peňažný trest vo výške 340 (tristoštyridsať) eur.

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Súd obvinenému Z. Q. uložil podľa § 250b ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 peňažný trest vo výške 340 (tristoštyridsať) eur.

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Súd obvinenej N. S. uložil podľa § 250a ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 peňažný trest vo výške 460 (štyristošesťdesiat) eur.

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Súd obvinenému O. I. uložil podľa § 250b ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 peňažný trest vo výške 250 (dvestopäťdesiat) eur.

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu podali obvinení Ing. S. Q., Z. Q., N. S. a O. I. odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaných odvolaní preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolania odvolateľov nie sú dôvodné.

Odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti zisteného skutkového stavu, preto odvolania obvinených Ing. S. Q., Z. Q., N. S. a O. I. podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podala obvinená Ing. S. Q. prostredníctvom obhajcu dovolanie, uplatniac dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V odôvodnení dovolania obvinená uviedla, že sa nedopustila protiprávneho konania. Všetky úvery riadne a včas splácali a nakoniec boli uhradené pred začatím jej trestného stíhania a to v máji 2007.

Podľa dovolateľky je rozhodnutie založené nielen na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, ale aj na nesprávnom použití hmotnoprávneho ustanovenia, pričom rozhodnutie odvolacieho súdu považuje za nepreskúmateľné. V súvislosti s danou trestnou vecou poukázala na Stanovisko generálneho prokurátora Slovenskej republiky zo dňa 23. apríla 2007, sp. zn. IV/1 Gn 5002/06-43, v zmysle ktorého ak úverový dlžník, ktorý uviedol banke nepravdivé údaje o svojej bonite, spláca úver, suma získaného úveru nepredstavuje neoprávnený prospech. Podľa obvinenej sa stanovisko týka aj subvenčného podvodu.

Z uvedených dôvodov obvinená dovolaciemu súdu navrhla, aby zistil, že sú dané dôvody dovolania, na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutých rozhodnutí, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzali a vyslovil porušenie zákona v hmotnoprávných ustanoveniach trestného činu subvenčného podvodu. Zároveň zrušil napadnuté rozhodnutia a súdom nižšieho stupňa prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovali a rozhodli tak, že sa nejedná o trestný čin a následne ju spod obžaloby oslobodili.

K dovolaniu sa vyjadril okresný prokurátor, ktorý uviedol, že k splateniu úveru došlo až po začatí trestného stíhania vo veci, t. j. dňa 10. septembra 2006. Obvinená bola dňa 14. júla 2006 vypočutá ku skutku vedenom na OR PZ Brezno pôvodne pod sp. zn. ORP-1493/OSV-BR-2005, kde bol od 30. septembra 2004 trestne stíhaný Z. J.. Vo veci bolo podozrenie, že prostriedky z úverov obdržala iná osoba ako dlžník. Stavebná sporiteľňa dňa 13. júla 2004 vyzvala Z. J. na vrátenie peňazí, ktoré do prvého trestného oznámenia v roku 2005 nevrátil. Rovnako bol dňa 12. júla 2004 vyzvaný I. O., pričom peniaze boli vrátené až dva roky po podaní trestného oznámenia a takmer roku po vypočutí obvinenej.

V súvislosti so stanoviskom generálneho prokurátora SR poukázal na skutočnosť, že úverový dlžník (stavebný sporiteľ) nebol ani v jednom prípade totožný s osobami, ktoré úverové prostriedky obdržali. Vrátenie peňazí bolo vyhodnotené v prospech obvinených Ing. S. Q. a Z. Q..

Nakoľko neexistujú dôvody dovolania, navrhol dovolanie odmietnuť.

Obvinená sa vyjadrila k názoru prokurátora v doplnení dovolania s tým, že o existencii trestného stíhania nebola informovaná, v konaní bola vypočutá ako svedok. Konanie nepredstavovalo priamy úmysel k trestnému činu subvenčného podvodu podľa § 250b ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvinenou Ing. S. Q. nie je dôvodné.

Najvyšší súd, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvinenou prostredníctvom obhajcu, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. Dovolanie bolo podané na Okresnom súde Brezno, t.j. v mieste uvedenom v ustanovení § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytykajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinená poukazuje na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na

nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Obvinená namietla, že trestný čin nespáchala, úvery boli riadne uhradené a rozhodnutie je založené na nesprávnom použití hmotnoprávneho ustanovenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Podľa citovaného ustanovenia môže byť dovolacím dôvodom len skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len potrebné vyšetrovanie v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolací súd je preto viazaný zistením skutkového stavu veci, ako ho zistil a ustálil okresný súd. V predmetnej trestnej veci to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce zistenie, podľa ktorého obvinená Ing. S. Q. spáchala skutok tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov trestného činu subvenčného podvodu podľa § 250b ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 v štádiu pokusu podľa § 8 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 9 Tr. zák., zo spáchania ktorého bola obvinená uznaná vinnou.

Zákon v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. pripúšťa možnosť podania dovolania len v prípade, kedy na základe správne a úplne zisteného skutkového stavu veci bolo použité nesprávne právne posúdenie skutku alebo z dôvodu, že rozhodnutie bolo založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolací súd z predloženého spisového materiálu nezistil okolnosti, ktoré by odôvodňovali námietku obvinenej, že rozhodnutie bolo založené na nesprávnom použití hmotnoprávneho ustanovenia.

Je pravdou, že predmetné úvery boli obvinenými Ing. S. Q. a Z. Q. uhradené. Táto skutočnosť sa však premietla v kvalifikácii predmetného trestného činu posúdeného ako trestný čin subvenčného podvodu v štádiu pokusu.

Pokiaľ ide o stanovisko generálneho prokurátora Slovenskej republiky, toto rieši okrem iného prípad, keď úverový dlžník uvedie banke nepravdivé údaje o svojej bonite, avšak úver riadne spláca. V prejednávanej veci však úverový dlžník (stavebný sporiteľ) nie je osoba totožná s platcom úveru. Obvinení uviedli Prvú stavebnú sporiteľňu, a.s. do omylu nielen v bonite stavebného sporiteľa, ale hlavne v osobe, ktorej v skutočnosti mal byť úver poskytnutý. Takto pritom obvinení Ing. S. Q. a Z. Q. postupovali z dôvodu, že už obvinená mala uzatvorenú zmluvu o stavebnom sporení a nemala by preto nárok na štátnu prémiiu.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda nie je daný.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvinenej nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej Ing. S. Q. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.